

2. ЗА ДЕМОГРАФСКАТА КАРТИНА НА РОМИТЕ У НАС

Слабостите в демографската картина на ромите в света, на които обърнах внимание в предишния параграф, имат валидност и за националната ни демография, макар и в съответно специализирана форма и същност. Наистина, българската демографска наука почти не се е занимавала с циганоложките си аспекти и задължения, тя още не е предложила своя картина на ромите в нашата страна. Това обаче не означава, че българската демографска наука изобщо е лишена от позитивни елементи в циганоложко отношение, които да ѝ позволят да претендира за по-висока оценка. Нищо подобно. На специалистите е добре известно, че след освобождението от османо-турско робство България се адаптира значително бързо към най-новите образци на методологическите и методическите изисквания при преброяванията на населението, което ѝ отрежда едно от най-предните места в разкриването на демографската (в това число и етнодемографска картина) картина на населението на страната.

Както правилно отбелязва Д. Аркадиев, "За първи път критерии за определяне на етническата принадлежност чрез този източник (общите преброявания на населението - б. м. Б. М.) се разработват от комисията, създадена на Осмия международен статистически конгрес в Петербург през 1872 г. Те се свеждат основно до: **първо**, да се вземе предвид личното отношение на разпитвания по този въпрос и **второ**, за правилно отразяване на въпроса е необходимо да се отстрани всякакво влияние на шовинизма.

Идеите, разработени на Петербургския конгрес по отношение на етническата принадлежност на населението, **се възприемат от малко страни**. България е една от първите (още от преброяването на 31 декември 1900 година). В настояще време на всяка страна в света е предоставена свобода да включва или не подобни въпроси в програмата на провежданите преброявания на населението независимо от пре-